

4.2. Behandlingen af sager om udlevering på grundlag af den europæiske arrestordre

4.2.1. Den kompetente myndighed

Efter de gældende regler i udleveringsloven træffes afgørelse om udlevering af Justitsministeriet med mulighed for at indbringe denne afgørelse for domstolene.

Rammeafgørelsen indeholder bl.a. særlige regler om behandlingen af sager om udlevering på grundlag af en europæisk arrestordre. Efter artikel 15, stk. 1, træffer den judicielle myndighed i den anmodende stat afgørelse om udlevering af den pågældende inden for de frister og på de betingelser, der er fastsat i rammeafgørelsen. Denne bestemmelse gælder både i de tilfælde, hvor den pågældende modsætter sig udlevering, og i de tilfælde hvor den pågældende har meddelt samtykke til udlevering.

Med hensyn til fastlæggelse af hvilke nationale myndigheder, der skal varetage behandlingen af sager om udlevering i henhold til en europæisk arrestordre, fastsætter rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, at den udstedende judicielle myndighed er den judicielle myndighed i det anmodende land, der efter national ret i dette land er kompetent til at udstede en europæisk arrestordre. Tilsvarende er den judicielle myndighed i det anmodede land den judicielle myndighed, som efter national ret i dette land er kompetent til at træffe afgørelse om udlevering, jf. artikel 6, stk. 2.

Definitionen af en judiciel myndighed foretages på grundlag af national ret, og rammeafgørelsen indeholder ikke nærmere regler om, hvilke myndigheder medlemsstaterne skal udpege som kompetente myndigheder. Det er dog en betingelse, at myndighederne efter national ret i det anmodende og anmodede land er judicielle myndigheder. I praksis betragtes domstolene og anklagemyndigheden som judicielle myndigheder, mens politimyndigheder normalt ikke vil være omfattet af betegnelsen. I forbindelse med udleveringsanmodninger vil anholdelsesbeslutningen og fængslingskendelsen i de fleste tilfælde være afsagt af en domstol, mens beslutningen om at anmode om udlevering enten træffes af justitsministerierne eller af den myndighed, som har truffet afgørelse om fængsling.

For Danmarks vedkommende anses domstolene og anklagemyndigheden – dvs. Justitsministeriet, Rigsadvokaten, statsadvokaterne og politimestrene – for judicielle myndigheder. Rammeafgørelsen nødvendiggør således på dette punkt efter sin ordlyd ikke ændringer af de gældende regler i udleveringsloven.

Justitsministeriet har imidlertid på baggrund af rammeafgørelsen nærmere overvejet, om der i forbindelse med indførelsen af den europæiske arrestordre kan være anledning til at gennemføre ændringer af reglerne for behandling af anmodninger om udlevering i disse nye sager. Justitsministeriet har bl.a. drøftet dette spørgsmål med repræsentanter fra Dommerforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Statsadvokatforeningen, Politimesterforeningen og Københavns Politi. Under drøftelserne var der enighed om, at kompetencen til at behandle sager i 1. instans om udlevering på grundlag af den europæiske arrestordre (både for så vidt angår udstedelsen af en arrestordre og behandlingen af en arrestordre udstedt af en anden medlemsstat) indtil videre bør placeres hos Justitsministeriet, der i øvrigt har den centrale kompetence på udleveringsområdet.

På baggrund af disse drøftelser er det Justitsministeriets opfattelse, at ministeriet indtil videre bør være den kompetente judicielle myndighed i relation til behandlingen i 1. instans af den europæiske arrestordre. Justitsministeriet lægger herved navnlig vægt på, at det gennem en central placering af kompetencen til at træffe afgørelse om udlevering i henhold til den europæiske arrestordre bl.a. vil kunne sikres, at der sker en ensartet behandling af disse sager. En central placering af beslutningskompetencen vil især være hensigtsmæssig i en periode, hvor der endnu ikke foreligger en fast afgørelsespraksis i sager om den europæiske arrestordre. Hertil kommer, at Justitsministeriet i dag træffer afgørelse i alle sager om udlevering efter udleveringsloven og uanset rammeafgørelsen fortsat vil træffe afgørelse i alle sager om udlevering efter udleveringsloven til andre lande end EU-medlemsstater. Hensynet til en ensartet administration af loven, hvad enten der er tale om udlevering til EU-medlemsstater eller stater uden for EU taler derfor ligeledes for, at Justitsministeriet bør være den kompetente judicielle myndighed.

Udpegnings af Justitsministeriet som den kompetente judicielle myndighed indebærer, at der ikke er behov for at udpege en central myndighed i henhold til rammeafgørelsens artikel 7.

Lovforslaget indebærer ikke en ændring af de gældende regler om adgang til at indbringe en afgørelse om udlevering for domstolene, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 18 b, stk. 4.

4.2.2. Krav til indholdet af den europæiske arrestordre

Artikel 8 i rammeafgørelsen vedrører den europæiske arrestordres indhold og form. Den europæiske ar-